Ч. 225. Неділя 6 (19) жовтня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенєм оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциі:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державноі. — Засїдане Кола польского. — Буджет на 1903 р. — Німецко-ческі переговори.)

Вчерашне засїдане палати виповнила по більшій части дискусия над виборами до долїшно-австрийского сойму з міста Відня. Дискусия була дуже бурлива, особливо нїмецкі лїберали і социялїсти нападали остро на антисемітів. По переведеній дискусиі приступлено до нарад над наглим внесенєм в справі засуспендованя радника судового, румуньского посла Люпула. Наглість внесеня ухвалено. З інтерпеляций замітна була інтерпеляция посла Яворского в справі страйків у вехідній Галичині.

На вчерашнім засїданю парляментарноі комісиі Кола польского появив ся пан Маршалок Галичини ґраф Андрей Потоцкий, жадаючи від презеса Кола пана Яворского скликаня на нині окремого засїданя Кола, бо наміряє він предложити Колу ряд жадань краєвих, котрих обговорене єсть пильне. Пан Яворский згодив ся на то і скликав засїдане Кола на нині, на 11 годину рано. На тім засїданю будуть обговорювати ся виключно справи краєві.

Буджет державний на 1903 р. виказує: видатків 1,726,225.436 К, (минулого року було 1,689,116.863 К), а доходів 1,726,643.263 К, (минул. р. 1,690,182.264 К,) так, що виходить сподївана надвишка 417.777 К. — До зросту розходів причинили ся такі підвишки в видатках: на цісарский двір о 2 міл. К, на спільні справи поверх 7 міл. К, для міністерства внутрішних справ о півтретя міл. К, для міністерства війни о $1^1/_2$ міл. К, для міністерства осьвіти о 2 міл. К, для міністерства рільництва о 6 міл. К, для міністерства торговлї о 4 міл. К, буджет емеритур о 6 міл. К, і т. д. На покритє тих надвишок в розходах припадають такі надвишки в доходах: з податків безпосередних більше о 8 міл К, з мит півчетверта міліона К, більше, з посередних податків більше о 2 міл. К, податок від зелїзничих білєтів 15 міл. К і т. д.

Хоч Чехи заняли рішучо противне становище, а Нїмцї приняли предложенє др. Кербера з великим холодом, думають однако в правительственних кругах, що можна буде довести до правильних переговорів і до зближеня сторонництв. Передані відпоручникам предложенє можуть бути на підставі переговорів змінені. Правительство думає, скоро лише одержить від обидвох сторін противні предложеня, зараз приступити до безстороннього і скорого розслїду домагань. В правительственних кругах уважають єдино можливою дорогою лише парляментарне полагодженє язикового питаня, а має бути виключена дорога розпоряджень або параґрафу чотирнайцятого. — Після сеі коротенькоі вступноі конференциі у п. міністра-президента, зібрали ся зараз обидва сторонництва на своі окремі наради. На нарадї ческоі шляхти дізнало правительствен не предложенє дуже строгоі критики, а молоческі відпоручники станули на становище, що перед всякими основними постановами перед всякими пробами порозуміня має Чехам бути признане зараз внутрішне урядоване ческою мовою і в тім дусї уложено рішуче відклоненє правительственного предложеня яко відповідь правительству. Ческі сторонництва відкинули отже розслїджуванє сих неповних постанов правительственних одноголосно, а сю постанову одобрили всї ческі клюби на засїданях в четвер. — Нїмцї на засїданю своіх відпоручників обговорювали правительственне предложенє, постановили окремо розбирати справу що-до Чех а окремо що-до Морави, піддати се під обраду поодиноких нїмецких клюбів, виміновати поміж ними запавші ухвали, щоби відтак суспільности і правительству подати до відомости, яке займають становище супротив „основних постанов“. — Нїмцї невдоволені тим,

ПОДОРОЖ по СИЦИЛІІ.

(Після Тайнерта, Шинера, Брокка і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше.)

IV.

З Пальмі до Реджо. — Баняра, еі жителї, еі торговля і краса еі природи. — Місто Шілля, та Гомерова Сцілля і Харибда. — Реклями межи Сціллею і Харибдою. — Побереже коло Реджо.

Сего дня хотїли ми дійти до цїли нашоі вандрівки по Калябриі, до Реджо, але насамперед постановили ми собі піти через гору сьв. Іллї прекрасним гостинцем вздовж побережа аж до віллї Санто Джованні, а звідтам поіхати зелїзницею вздовж Месеньского проливу.

Аж лекше віддихає ся, коли вийти із тісних і страшно брудних заулків до оливних садів повисше міста. Они позасаджувані тут дуже старанно а властителї дуже пильно іх доглядають і господарять в них зручно. На стрімкім спадї гори пороблено множество великих і малих терас, щоби було досить місця для сих вельми цїнних дерев. З одноі тераси на другу переходить ся добре удержуваними стежками і камінними сходами. Заложенє тих садів коштувало дуже богато труду. Ґранїтове камінє яке тут всюди видко, збільшає трудність.

Кілька разів оглянути ся поза себе, видко помежи оливним галузем синє море. Жінки що ідуть на торг до міста, несуть своі товари в кошах на голові, а ступаючи по сходах, представляють дуже живописний образ. Ми задержали двох білявих хлопців, що, як нам здавало ся, волочили ся самі між деревами, та стали іх розпитувати, куди они ідуть. Аж ось з помежи великих ясно-сїрих дерев вийшла якась женщина, матїр тих хлопців, і здоймила з голови свій кіш та поклала на якийсь камінь. Відтак здоймила з коша чистенький, білий платок і показала нам свій товар. То був сьвіжий, біленький як сніг, несолений сир (ricotta), в кошичках з лози, на 20 центиметрів довгих а 4 до 5 центиметрів широких. Коли тота чистенько убрана молода женщина урвала кілька галузок папороти і зложила іх на перехрест та поклала на них широкий листок очерету, а відтак висипала на него сир з одного кошичка, то не можна було й подумати собі нічого більше апетитного.

Ми взяли собі за провідника молодого паробчака, і за три чверти години вийшли на простору, филясту вижину, з полями і рядами дерев, котру перерізували дороги і рови а місцями видніли ся на ній самотні хати селяньскі. Она спадає стрімко до моря, а з еі краю, там де стоіть мала мурована церковця, видко милями далеко оливні лїси і цїле побереже аж до пригірка Ватікано Для нашого провідника було то байдуже; він видів лиш своє рідне місто глубоко в долині і умів розпізнати кожду в нім хату. Єму забагло ся очевидно вертати, бо навіть за більшу заплату не хотів вести нас дальше. Ми дали єму поснїдати, і він в невдовзї щез межи полями і деревами.

Гостинець з Пальмі до Реджо іде насамперед хребтом гори сьв. Іллї. Польною доріжкою, що виходить від гостинця, можна за 20 мінут вийти на еі вершок. Позаяк зрана була мрака, і ми не могли зміркувати, куди нам іти, то ми кликнули на кількох селян, що робили в поли. Зараз вибігла із жита мала, боса дївчина, з розпущеними косами, та відозвала ся сьміло до нас: Aspellate, mo vi mostro io! (Заждіть, я вам покажу!) Та й жваво повела нас аж до того місця, де дорога завертала в бік і звідки вже було видко, куди нам іти до нашоі найблизшоі цїли, до Баняри. В сільци Понтана прилучив ся до нас молодий мужчина, що ішов також до Баняри. То був син селянина, котрий аж у войску навчив ся читати і писати, але з великим зрозуміне́м і плавно говорив о господарских відносинах, о нуждї селян та о еміґрациі до Америки, та доказував, що причиною всего лиха суть дуже великі податки та докучливість урядників. Але по селах, хоч і як нужденні виглядають хати, не дуже видко нужди; бодай тоті біляві дїти, що качали ся в пороси на улици, виглядали всї товстенькі і здорові.

Мале сільце Чедамідо, що ясніє в сьвітлї сонця, подобає на старинний театр; хати стоять ніби там, де в театрі орхестра і сцена, котру творить рівнина, а півколесом ідуть заса-

що правительственне предложене винимає з цілого обсягу німецко-ческої справи лише язикове питанє, а виключає всякі инші домаганя їх, як поправу їх становища у краєвім Виділї, національні курий, право veto против національної майоризациї.

Новинки.

Львів дня 18-го жовтня 1902.

— **В справі обходів папского ювилею.** Анкета вибрана загальним збором представителїв руского народу, відбувшим ся на дни 8 вересня с. р. виготовила адресу, котра принята ширшим комітетом ювилейним, одобрена Впреосв. Епископатом, вручена буде Его Сьвятости депутацию народу руского на окремій авдиенциї. Рівно-ж виготовила анкета мемориял, котрий буде предложений при тій нагоді Апостольскому престолови. Ширший комітет, котрий мав остаточно одобрити сей мемориял, зібрав ся вчера с. в. 17 в митрополичій палаті о 5-ій годині вечер. Мемориял сей обіймає лиш одну частку жадань, іменно тих, котрі відносять ся до Америки, инші жаданя будуть трактовані в дальших мемориялах. Длятого і комітету і анкети не розвязано.

— **Нові стокоронові ноти.** З днем 20 с. м. вийдуть нові, стокоронові ноти. З сумного досьвіду знаємо, що кождоразове випущене нових нот використовують несумлінні обманці всякого рода, особливо жиди, щоби ошукувати широкі маси темних людий, а передовсїм сїльске населенє. Нові ноти давали обманцям тим більшу нагоду до використаня, що сїльский нарід не знав і не розумів, що паперові ноти суть виставлені на нову валюту. Тим робом легко принимав 10 коронові ноти яко 10 ґульденові і 50 коронові яко 50 ґульденові. Майже що дня лучало ся, що сїльский нарід падав жертвою того обману, особливо на ярмарках. Треба, щоби наші селяни були тепер осторожні при продажи, щоби їм якийсь обманець не зробив шкоди з нагоди нових банкнотів. Хто би на них пізнав ся, нехай спитає когось другого, але розумного і совістного чоловіка.

— **Новий командант міста Львова.** На місце перенесеного на власну просьбу команданта міста Львова, ґен. Панатовского, іменував Цїсар командантом Львова полковника Казим. Помяновского, команданта 93 бригади піхоти. Ґен. Панатовскому велїв Є. В. Цїсар висказати найвисше вдоволенє.

— **Торжественне пращанє.** В середу дня 22 с. м. відбуде ся на львівскім унїверситетї торжественне пращанє уступаючого професора і заступника маршалка краєвого дра Тадея Пілята. В торжестві возьмуть участь професори унїверситету і академічна молодїж.

— **Маґістрат м. Львова** взиває всїх, роджених в лїтах 1882, 1881 і 1880, що мають ставити ся до бранки в 1903 роцї, щоби зголосились з потрібними документами в міскім бюрі конскрипцийнім в падолистї 1902 року.

— **За дві корони.** В Мшанї горішній, побіч Мшани долїшної, убив Іван Недоспіл сокирою свого тестя і тещу. Розходило ся о 2 корони, заплачені за податок, котрих тесть і теща не хотїли звернути Івасьови. Єго взяла тогдї така злість, що він їм смерть зробив. Убийника арештовано.

— **Самоубийство офіцира.** На горішнїм Личакові при ул. Ґавзнера під ч. 13 відобрав собі житє молодий, двайцятькількалїтний поручник від краєвої оборони Фридрих Кноль, стрїливши собі з револьвера в само серце. Причиною самоубийства були довги. Кноль мешкав з якоюсь молодою женщиною, і она розповіла, що Кноль носив ся вже від давна з гадкою самоубийства і приготовив був собі револьвер великого калїбру. Женщина тота розповідає, що Кноль винен був 1.800 К і в послїдних днях сподївав ся значнїйшої готівки очевидно від родини. Гроші не наспіли, а Кноль рішив ся смерть собі зробити. Около 12 год. вбіг до помешканя. Єго товаришка лежала хора в постели і укривала револьвер під подушкою. Кноль зажадав, щоби она дала єму револьвер, а коли она не хотїла того зробити, він на силу видер револьвер від неї. Она відобрала єму револьвер, але він другий раз вирвав її его з рук і вибіг з нижи, де то дїяло ся, до комнати і тут застрілив ся. Женщина тота вибігла на ґанок і наробила крику, що викликало велике збіговиско. Пізнїйше забрано тїло самоубийника до трупарні войскового шпиталю.

— **Знов побите поліцияна.** Підчас торгу на площи місіонарскій крутила ся ватага злодїїв. Один з них Франц Крижановский витягнув якійсь панї пулярес з кишенї, а она закликала поліцияна Андрія Каньчака. Коли поліциян приступив до Крижановского і хотїв его арештувати, злодїй кинув ся на него і зачав бити кулаками. Тогди поліциян добув шаблї і рубнув нею Крижановского по руцї. Тогди збігли ся товариші Крижановского, вхопили поліцияна за руки, а Крижановский видер єму шаблю. Поліциян, ратуючи житє вирвав ся з рук злодїїв і став утїкати, але цїла ватага пустилась за ним. Каньчак був на стїлько неосторожний, що згубивши місяць з груди схилив ся по него, а тогди хтось із злодїїв трутив его; він перевернув ся, а Крижановский рубнув его тогди по голові і зранив дуже тяжко. Злодїї зачали відтак втїкати, але люди, що стали в обороні поліцияна зловили Крижановского. Обох, поліцияна і Крижановского відставлено опісля на стацию ратункову, звідки по удїленю першої помочи відставлено їх до шпиталю. Поліциян має розрубану голову аж до кости і нема надії удержаня его при житю.

— **Померла** Антонина з Сїнкевичів Черкавска, жена пароха в Соколї коло Мостиск.

— „Товариш“, ілюстрований калєндар на рік 1903, річник II. (Чч. 272 і 273 видавництва товариства „Просьвіта“.) 8^0, сторін 236 + інсерати. Цїна 1 К.

Правдиву прислугу для нашого народа вчинило товариство „Просьвіта“, видаючи своїм коштом та заходом отсю книжку, якої вже перший річник з тамтого року здобув собі признанє найлучшого з усїх видаваних у нас калєндарів. Хто зважить, яку важну задачу має сповняти калєндар зглядом грамотної людини всякого стану, мусить признати, що видавник такої книжки піднимаєть ся дуже важкого труду. Се не роман, анї збірка віршів або оповідань, які по прочитаню складаєть ся звичайно на полицю, щоб більше їх до руки не взяти. Ся книжка має подати щось більше, як приємну лектуру на кілька годин. Своїм змістом так вяжеть ся она з житєм у всяких его умовинах, що треба єї читати цїлий рік.

джені виноградом тераси, що виглядають як би ті місця, де в театрі сидять люди. Тут виділи ми ще простїйший воловий віз, як денебудь инде в Калябриї; замість дощок ва сподї була лиш плетена ліска.

Звідси як би з якої вежі видко Месеньский пролив та калябрийскі і сицилийскі ниви. Гордо підносить ся на овидї Етна і вулькан на острові Стромболї; вершки обох тих огнистих гір вкриті димом. Під нами в долинї лежить на білій рівнинї побережа, попереривані зеленими горбами, рухливе місточко Б а н я р а (Bagnara), що має богато робітень поворозничих і фабрики спіритусу, сьвічок та воску, а із свого малого порту вивозить вино, дерево, мід і віск. Люди тут суть сильно збудовані і здорові а особливо красно виглядають молоді смагляві паробчаки з чорним, кучерявим волосєм в коротких жакетах з чорного сукна, в штанах по колїна і ходаках на ногах; в їх постави видко свободу і самосьвідомість. То було як раз в полудне; жінки і дївчата, що працювали у фабриках, сидїли на дворі і полуднували, їли хлїб з головками салати або балакали і сьпівали. Глубокий яр роздїляє місточко на дві части а понад ним підоймає ся красний міст і надає місточку ще більше живописного вигляду. Стрімки сходи сполучають долїшну часть міста з горішною; нехарність в обох однакова. Лиш сонце і морскі вітри роблять то, що в сїм місточку, де нема зовсїм ніяких каналів, не панує пошесть.

В холодній остериї (гостинници) предложив нам грубий єї властитель піснї страви, бо то було підчас посту, отже: яєшницю, помаранчі, сир і япаньскі грушки, а при тім мали ми знову нагоду почути дещо про економічні відносини. На прикре положенє жалують ся всї загально. З платнею по $1\frac{1}{2}$ до $1\frac{3}{4}$ лїрів на день не можуть робітники з родинами вижити, длятого з місточка, що має 7000 жителїв, вивандрувало за море не менше лиш 200 мужчин. Одні кажуть, що нема иншого ліку на нужду як еміґрация, другі надіють ся на поліпшенє відносин через лїпший подїл ґрунтів і публичних робіт. Відколи побудовано зелїзницю, то потерпів значно промисл корабельний.

Мимо того не дуже видко, щоби люди тут були невдоволені, іменно же жінки, котрих можна побачити при всїлякім занятю перед домами: варять, миють, плекають дїти, обчищують їх, бють, вичісують одні других, прядуть, розвивають шовк з коконів і т. д. Смагляві дївчата з красними чертами лиця, круглими плечами і гнучким станом ходили улицями, взявшись попід руки, або носили у великих кошах шовкові кокони з одної хати до другої.

Головна улиця долїшної части міста кінчить ся над потоком, через котрий треба переходити по камінню, коли хто хоче іти дальше. Яр, котрим пливе потік, кінчить ся недалеко на горі зарослїй лїсом. Хто надходить з тої сторони, як іде ся з Реджо, на того, коли вийде з тунелю, мусить чудесний вид зробити велике враженє. Від синьої води малого порту, обведеного білим краєм, де видніють ся его ріжнородні кораблї, піднимає ся неправильно збудоване місто сьміло в гору помежи городами на терасах аж під сам ліс, що вкриває стрімку гору. Млин з чорними вежами на воду, каблуки мосту, шлях зелїзницї і гостинець, що займають вузоньке місце межи морем а темними скалами, воздух повен запаху оранжевих дерев, виноград і опунциї та сотки всїляких цвитучих корчів, — все то так ловить за очи, що чоловік і язик в ротї забуде або аж крикне з радости.

Скалисті стїнки і з убочі, по котрих іде зелїзниця і гостинець, суть так стрімкі, що треба було поробити величезні підпори та підмурованя, щоби земля не усувала ся. Та и тут як майже всюди в полудневих провінциях носять жінки і дївчата пісок і вапно або камінє в кошах на голові, а коли ідуть довгим рядом по стрімких сходах в гору або на долину, то нагадують образ будованя вавилоньскої вежі, а при тім ходять в своїх подертих ходаках і дрантивій та споловілій одежи, котрій сьвітло сонця все-таки надає ще якоїсь краси, з такою повабностию та несьвідомою природностию, що нам аж хоче ся сумнївати чи й они такої самої гадки як і ми о їх нужді.

Не довго вандрували ми по тім прекраснім гостинци вздовж побережа, аж ось виринув перед нами скалистий пригірок, на котрім стоїть місто Ш і л л я (Scilla). Колись, в старинї, була тут римска оселя звана Scilleum. Назва сего міста пішла від тої якоїсь скали Скілля або Сцилля, про котру єсть згадка в історії блуканини грецкого героя Одисея, котру описав грецкий поет Гомер в своїм стихотворі, званім „Одисея“. Після Гомера мала тут бути якась скала, а в тій скалї, в печері, сидїла якась страшна потвора, звана Скілля, з шістьма головами. Напротив тої скали, близше до побережа Сицилії, мала бути підводна скала з глубокою пропастию, котра три рази на день втягала в себе зі страшенною силою воду, а відтак випускала єї знову і так робила на мори страшний вир, званий Харибдою. Хто попав ся у той вир, того не міг вже виратувати навіть сам бог моря, Посейдон. Мореплавцї, що перепливали сюди через Месеньский пролив, мусїли добре уважати, щоби з одної сторони оминути Сциллю, а з другої не попасти ся в Харибду. З того пішла пізнїйша латиньска приповідка (але не з римских часів), що „попадесь на Сциллю, хто схоче обплисти Харибду“ (Incidit in Scyllam, qui vult vitare Charybdim“, значить ся: Хочеш позбути ся одної

А потребує єї читати всякий, кому азбука не чужа, тому й розходить ся она в найширші круги суспільности тисячами примірників.

І отсю книжку зладжувано у нас доси звичайно в сей спосіб, що передруковувало ся з незначними змінами календарску часть з першого ліпшого старого календаря, подано два-три пусті віршики та оповіданя, для ока де кілька стереотипних інформаций і календар готовий. Так водило ся у нас до недавна. Допера видавник „Товариша“ зірвав з шаблоном і показав, як властиво повинно ся робити календар, щоб осягнути свою ціль. Уклад, добір змісту, єго актуальність, а передовсім популярність викладу навіть научного материялу роблять „Товариша“ книжкою наскрізь оригінальною і від початку до кінця цікавою. А вартість її тим більша, що не кінчить ся з кінцем року. „Товариша“ можна читати і по десяти літах з однакою користю. Все він лишить ся практичним і догідним підручником ріжнородного знаня.

Зміст „Товариша“ за 1903 р. не уступає в нічім цікавістю першому річникови, зате богатством значно перевисшає! Многі практичні та загальні поради і замітки можуть придати ся навіть найінтеліґентнійшій людині. Замітні також численні ради господарскі і гіґієнічні та розвідки про господарство рільне, пояснені добірними ілюстрациями. Є там і коротка але основна істория та пояснене страшних явищ природи, якими зазначила ся перша половина сего року, як землетрясене в Шемасі і вулканічна катастрофа на Мартиніці. Гарні ілюстрациї причиють ся ще більше до зрозуміня річи. А вже зовсім щось нового і оригінального, що приносить сегорічний „Товариш“, се короткий підручник науки гри в шахи. З доданої карти може кождий легко сам собі зробити фіґурки і шахівницю. Устав церковний для більшої вигоди тих, що єго потрібують, долучаєть ся до календаря окремою книжочкою. Взагалі ніхто не повинен зволікати з набуванєм нового „Товариша“. Єго розумні, практичні гадки та поради вже тепер станули-б не одному в пригоді.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: З днем 11. жовтня с. р. отворено в окрузі ц. к. Дирекциї зелізниць державних в Празі зелізницю льокальну Влашін-Унтер-Кральовіц, зі стацями: Вляшін, Здіславіц, Степанов, Кебляв, Унтер-Кральовіц, і перестанками Седушпан і Боровско. — Стациї уряджено для загального руху, а перестанки тілько для особового.

— **Рахунок товариства взаїмного кредиту „Дністер“** у Львові, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою, за місяць вересень 1902.

I. Стан довжний:

		Кор. с.
1. Уділи членів.		91.655 44
2. Фонд резервовий . . .		10.810 62
3. Специяльна резерва страт .		1.111 59
4. Вкладки щадничі:	Кор. с.	
а) стан на початку р. 1902 . .	900.213 53	
б) вложило в р. 1902 до 30/9. . .	527.764 51	
разом	1,427.978 04	
в) виняло в р. 1902 до 30/9. . .	376.722 81	
Позістає з кінцем вересня.		1,051.255 23
5. Сальдо побраних процентів .		41.959 26
6. Непіднята дивіденда за р. 1897, 1898, 1899, 1900 і 1901 . .		4,691 62
7. Кошти спору		692 87
8. З рахунку ріжних сторін .		576 83
9. Кредит банковий (в Банку кр.)		141.000 00
10. Товариству обезпеч. „Дністер.		3000 00
11. Зиск за р. 1901 . . .		1.144 43
Сума		1,347.897 89

II. Стан чинний:

		Кор. с.
1. Позички уділені на скриптах:	Кор. с.	
а) стан на початку року 1902	831.830 37	
б) уділено в р. 1902 до 30/9 . .	318.520 —	
разом .	1,150.350 37	
в) звернено в роцї 1902 до 30/9	122.700 39	
Стан з кінцем вересня .		1,027.649 98
2. Позички уділені на вексли:		
а) стан на початку року 1902	37.514 67	
б) уділено в р. 1902 до 30/9 . .	186.770 36	
разом .	224.285 03	
в) звернено в роцї 1902 до 30/9	16.177 92	
Стан з кінцем вересня . .		208.107 11
3. Готівка в касї з днем 30/9 1902		1.606 32
4. Цїнні папери фонду резервового		8.587 —
5. „ „ инші . . .		42.560 —
6. В щадници почтовій (обор. чек.)		554 40
7. В инших товариствах і банках		49.164 07
8. Рахунок ріжних сторін . .		7 —
9. Сальдо коштів адміністрациї .		9.662 01
Сума		1,347.897 89

Членів прибуло від початку р. 1902 до 30 вересня 1902 422з 43 уділами, убуло в тім часї 115 з 116 уділами, остає з кінцем місяця вересня 1902 року всїх членів 2.315з 2.407 декляррованими уділами в сумі 120.350 К.

Стопа процентова від вкладок 4 процент, від позичок уділюваних з провізиєю на кошти адміністрациї $6^1/_2$%.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 18 жовтня. Wiener Zeitung оголошує письмо Цїсаря до п. Президента міністрів др. Кербера, в котрім монарх увільнює міністра судівництва бар. Спенс-Бодена з єго становища і поручає дрови Керберови управу міністерства судівництва. В другім письмі до бар. Спенс-Бодена висказує Цїсар жаль, що стан здоровля не позваляє єму на дальше повнене обовязків, оцїнює в дуже похвальних словах єго дотеперішну дїяльність, і переносить єго в сталий стан супочинку та надає єму велику ленту ордеру Леопольда.

Білгород 18 жовтня. Утворило ся нове міністерство під проводом Марковича, справи внутрішні обняв Кибарович, а заграничні Лозанич. Инші міністерства ще не обсаджені.

Вашинґтон 18 жовтня. Великий страйк гірничих робітників скінчив ся. Загальна шкода від страйку виносить 130 міліонів долярів.

Льондон 18 жовтня. Доносять з Кінґстави о сильнім вибуху вулькану Суфрієри на острові С. Вінкентия і о землетрясеню.

Петербург 18 Міністер справ заграничних ґр. Лямсдорф виїхав до Ливадиї.

біди, а впадеш в другу ще більшу). В давних часах були тут дійстно в скалах многі печери, а розбурхане море впадаючи до них, гуділо і ревіло страшенно. Ті якісь дивні голоси, що добували ся із тих печер, дали мабуть причину до повірки, що тут десь були якісь водні богині звані Сиренами, котрі своїм сьпівом вабили людий до себе, а відтак їх убивали. Коли Одисей плив сюди на своїм кораблі, позатикав своїм людем уши воском а сам казав привязати ся до машта, щоби міг чути той сьпів Сирен, а не впав у воду. З давних печер вже не богато лишило ся, бо многі землетрясеня змінили значно побереже. Від землетрясеня в 1783 р. завалила ся також і кріпость, а в ній згинуло звиш тисяч людий, що сюди були повтікали. Тогди завалила ся також більша часть міста Шиллї, а ті, що уйшли смерти під мурами, згинули в мори; між ними згинули і старий князь з Шиллї і ті люди, що разом з ним втекли були на кораблї, витягнені на беріг.

Нинїшне місто Шилля має яких 8000 жителїв і лежить над малесеньким заливом а доми поприліплювані до скали високо одні понад другими. На найвисшім місци скалистого пригірка, що держить ся побережних гір стоїть старий замок, а коло него головна церква з 2 вежами. Три шпилї чорних скал вистають ще дальше в море і ломлять силу єго филь.

По тамтім боці Шиллї над проливом видко тепер виразно білу вежу морскої лїхтарні, що по італїяньски зве ся „фаро“, поза нею пасмо північно сицилійских гір і нараз показує ся незаслонена нічим водна дорога, на котрій повно кораблїв, а відтак і більша часть Сицилиї. Не без усьміху, але й не без гніву споглядаємо на ту купецку рекляму, що розсїла ся навіть межи Сциллею а Харибдою, бо на скалистих стінках, понад котрими піднимає ся живописно сїре місто, видко виписані великими буквами оповістки як: Біслієрі'го хінїновий лїкер, Бранки горівка Фернет, Зінґера машина до шитя, та й неапольский „Corriere“.

Щоби ще на вечер заїхати до Реджо, сїдаємо тут до льокального поїзду, котрий їде поволи і дозваляє нам придивити ся вигідно побережу в сьвітлї вечірного сонця. Поїзд їде тут через многі короткі тунелї, попровертувані в пригірку, подібно як на Рівієрі, котру нам нагадує тутешне побереже і буйна єго ростинність. Малї села розложили ся серед зелени оливних і помаранчевих дерев; городи і поля тягнуть ся аж до самого моря, від котрого забезпечені лиш маленькими мурами. Чистий воздух дозваляє добачити кожду хату на тамтім боці, на сицилійскім побережу, на котрім пасма гір, чим більше на полудне, тим більше піднимають ся в гору. Навіть там, де пісковата земля, зроблено єї урожайнійшою, бо на кождім ґрунтї пороблено цистерни і прилади до черпаня води. Селяни всюди занятї пильно роботою; напів голї хлопцї бігають сходами то в гору то в долину по терасових городах, в котрих обривають артишоки, фасолю, горох, вирізують делїкатну салату та рвуть з дерев міндали, цитрини та помаранчі. Ще більше рухливого житя на маленькій рівнинї над морем, де вимащують смолою судна, витягають на беріг рибацкі лодки, хлопцї скачуть коло розложеної ватри, мули з набором бродять рядами в піску, направляють сїти, а стражники фінансові з карабінами на плечи ходять на патрули.

Коли сонце западає, заїзджає поїзд поволи на досить бідненький дворець, поза котрим видко лисї гори, поодинокі пальми, колючу огорожу кактусову і довгі ряди домів з плоскими дахами. Ми в Реджо.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Крехонецкий

МІД десеровий сьвіжий курацийний, з власної пасіки, 5 клгр. 6 К 60 с. franco. **Корінович, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900. найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи.	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Ціни в коронах за єдну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. — 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єверским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою. Набути можна у **Антона Хойнацкого** Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всіх инших часописий принимає виключно лиш ково отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і планів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолітоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболєвский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).